

együtt étkezés pszichológiai hátterében húzódo társas funkciókon keresztül teremtenek paraszociális kapcsolatot az influencer és a fogyasztó között, ami összefüggésbe hozható az elmagányosodással és a társaság keresésével. Itt a hangsúly az ételek elkészítéséről az ételek elfogyasztására kerül, pontosabban az eközben történő beszélgetésre terelődik. A beszélgetés, hétköznapi csevegés a család jelenlétének illúzióját kelti a nézőben, egy olyan fantáziavilágot hozva létre, amely a valóságban nem létezik. Az influencerek sok esetben a pszichológus szerepét töltik be, a közönséggel feltartott kapcsolat érdekében, ahol tanácsadóvá válhatnak, vagy személyes problémák megoldásait körvonalazhatják, így egy többfunkciós szerepkört tudhat magáénak ez a fajta sztárság. A fejezet a továbbiakban az influencerek kommunikációs szerepét tárgyalja a turizmusban, befolyásukat a turisztikai desztináció kiválasztásában, hatalmukat a marketing területén.

Az utolsó fejezet a médiában megszerezhető ismertség jelenével és jövőjével foglalkozik, ahol a hírességek egyre inkább kulturális referenciapontokként kezdenek el viselkedni. Az elidegenedés az emberi kapcsolatok kiüresedésével jár, így az egyén képzelt kapcsolatokba menekül. A képzelt kapcsolatok révén értékelődnek fel a sztárok, válnak legközelebbi ismerősökké, barátokká, példaképekké, az intim kapcsolat érzetét keltve a Z generációs fiatalok körében. A sztárság jövője kapcsán a kiterjesztett valóság és a virtuális valóság kategóriákat használja

a szerző. A kiterjesztett valóság egy kijelzőn keresztül sugárzott, körülöttünk levő valóság, melyet egy program által generált elem egészít ki, vagy egy alkalmazás virtuális képe. A virtuális valóság viszont a valóságot helyettesítő új digitális környezet. A hologramok azt a hatást keltik, mint a valóságos tárgyak – csak nincs tömegük, és fényből állnak.

A kötet a média láthatósága mögötti világba enged betekintést, a kulisszák mögött rejlő pénzgyár működésébe, ahol a hatalom, a testiség, a tabuk eltörlése kiemelt szerepet játszanak. Az eladhatóság, az áruba bocsátás, a produktum, a reklám folyamatosan visszatérő elemek. A média eszközei már nem csak befolyásolni akarják a mindenhol előforduló képek, reklámok, mozgóképek által azt, hogy mit vásároljunk, mit nézzünk, mit csináljunk szabadidőnkben. Ez már rég nem elég. Normarendszereket alkotnak, úgy állítva be ezeket, mintha standardok lennének, megmondják, hogyan öltözzünk, mit együnk, hogyan nézzünk ki, mit gondoljunk egy-egy témával kapcsolatban, milyen trendeket kövessünk, miben higgyünk vagy kételkedjünk, mi az, ami jó nekünk vagy nem. A média olyan, a valósághoz hasonlító helyzeteket képes létrehozni, amelyek elhitetik a nézővel, hogy valóban nem egyedül eszik, ha a videón is esznek, hogy valóban van, aki meghallgatja őket, miközben ez egy abszolút fikcióvilág, amelyben elvesztődnek a társas kapcsolatok. Hiszen ez is a cél: megragadni és megőrizni a nézőt.

Berecki Szende

Szövet(ség)ek hálózata és hídépítő dialógusok Tapodi Zsuzsa köszöntőkötetében

Zsuzsa könyve: tanulmányok Tapodi Zsuzsa születésnapjára. Szerk. Lajos Katalin, Pieldner Judit. Erdélyi Múzeum- Egyesület. Kolozsvár, 2021. 348 old.

A tanulmánykötet Tapodi Zsuzsát köszönti születésnapja alkalmából. A szerkesztők, Lajos Katalin és Pieldner Judit a *festschrift* műfajának jegyében alkották meg alkalmi kötetüket, azzal a szándékkal, hogy lehetőséget teremtsenek a tanítványok, kollégák

és kutatótársak számára, hogy kifejezhessék tiszteletüket az ünnepelt iránt.

A szerkesztők célja egy meglepetés-ünnepikötet összeállítása volt, mely végül egy sajátos köteté állt össze, hiszen a megszólított szerzők több témakörben

Hajdó (Khell) Noémi (1977) – doktorandusz, Hungarológiai Doktori Iskola, Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár, noemi@octogoninvest.ro

irodalomtudományi, nyelvészeti, néprajzi és fordítástudományi tanulmányok füzérért alkották meg. A szövegek és a szerzők között maga az ünnepelet jelenti a kapcsolatot.

Ez a tiszteletadás hűen tükrözi Tapodi Zsuzsa munkásságát, hiszen felfed egy rejtett hálózatot: a szerzők között találunk kollégákat, elődöket és tanítványokat. Ez utóbbiak jelenléte talán a legnagyobb megtiszteltetést és örömet jelenti egy tanító számára, hiszen ők képviselik a jövő kutatógenerációját. Ők azok, akiknek Tapodi Zsuzsa az érdeklődését irányíthatta, gondolkodását befolyásolhatta, s az ő hatására indultak el pályájukon, mélyültek el kutatási témáikban. A kötetben egymásra talál a szakmaiság és a generációk láncolatát kirajzoló emberi kapcsolatok.

A kötet címe közvetlenségre utal az ünnepelet megszólítása által, de az olvasóban lehetséges, hogy felsejlik egy bibliai asszociáció is a *Judit könyvével* kapcsolatosan. A *Zsuzsa könyve* játékos rákacsintás Bezeredy Amália *Flóri könyvére* is, mely a magyar gyermekirodalom alapját képezi, s melynek 1840-es Előszavában a kiadó, Heckenast Gusztáv a következőket írja: „Ezen gyermek-könyvecske egy nemeslelkű hölgy munkálatainak köszöni eredetét, ki a kisdéd nevelés és oktatás ügyét körében előmozdítani fáradszhatatlan iparkodott.”

Az alcím *Tanulmányok Tapodi Zsuzsa születésnapjára* a kötet alkalmi jellegét hangsúlyozza.

A megjelenő tanulmányokban az ünnepelet közvetlen és közvetett hatása is felismerhető. Az irodalomtudományi fejezet témaköreiben és kutatási irányjaiban mérhető le Tapodi Zsuzsa hatása, melyben kiemelkedő témakör az imagológia. Ehhez a területhez kapcsolódik a csíkszeredai Humántudományok Tanszék tevékenysége, ahol Tapodi Zsuzsa számos konferenciát szervezett, és több kötet megjelenését is lehetővé tette. Így nem csoda, hogy a 2021 áprilisában megjelent Korunk folyóirat tanulmányai az imagológiai megközelítéseket, kutatásokat Tapodi Zsuzsa nevéhez kapcsolják.

Kutatói munkásságához köthető kovása még a tanulmánykötetnek az intertextuális, interdiszciplináris, interkulturális jelleg. Nemcsak a szövegek és

szerzők dialógusa valósul meg a kötetben, hanem régiók, kultúrák, korok, nemzetek, tudományok párbeszéde is.

A kötet harmincnégy szerző tanulmányát, esszéjét, kritikáját tartalmazza, melyeket két nagy fejezet alá soroltak be a szerkesztők. Az első fejezetben az irodalomtudományhoz köthető tanulmányokat négy további alcsoportra bontják, míg a második nagy fejezet szerzői a nyelvészeti-, fordítás- és néprajztudomány területén mutatnak be új témákat, megközelítéseket. Az ünnepi kötetet egy Tabula Gratulatoria nyitja meg, mely tartalmazza azok névsorát, akik Tapodi Zsuzsát köszöntik. Ezt a felsorolást két köszöntő követi.

Suba Réka köszöntőszövege az ünnepelet hídepítő szerepét emeli ki, hiszen munkásságával segítette a kultúrák közötti kölcsönös közeledést. A hídepítő szerep további jelentést kap, a brassói és csíkszeredai humán tudomány karok munkaközösségének megszervezésében és az intézmények szervezeti felépítésében vállalt megvalósítása által.

Nagy Imola Katalin méltatásában kiemeli Tapodi Zsuzsa írásait, szerkesztett köteteit és az általa szervezett konferenciákat, melyeknek meghatározó szerepet tulajdonít az imagológia meghonosításában, s ezáltal az ünnepelet hozzájárult ahhoz is, hogy létrejöjjön Erdély egyik legfontosabb imagológiai kutatási iskolája. A jól felvértezett humán értelmiségiek képzésében vállalt szerep és példamutatás e méltatásban is hangsúlyos. A szerző úgy gondolja, hogy Tapodi Zsuzsa azáltal vált a transzszilvanista irodalom legszakavatottabb kutatójává, hogy mert kényesebb témákhoz nyúlni, tabukat dekonstruálni vitatott alkotások vagy támadott szerzők kutatása révén.

A tanulmánykötet első fejezete az irodalomtudományi szövegeket négy alfejezetbe sorolja.

Az első alfejezet, az *Imagológiai közelítések* a szövegeket Tapodi Zsuzsa imagológiai munkásságához, kutatási területéhez kapcsolja.

Ajtony Zsuzsa egy svéd figura, *Fredrik Backman* regényének hősné, *Ovén* keresztül imagológiai szempontból veti fel kérdéseit az önmagunkhoz és a Másikhoz fűződő viszonyok kapcsán. Az önmagunk és a Másik megismerése, felismerése, a

kialakított kép állandóan változik, s ezek felülírják sztereotipikus gondolkodásunkat, kialakított előítéleteinket. Az imagológia tudományterülete interdiszciplináris jellegű, s a tanulmány e területen jár körbe olyan fogalmakat, mint a sztereotípiák működése és nyelvi reprezentációja, az önkép és a Másikról kialakított kép és attitűd kialakulása és változása.

Bányai Éva *Papp Sándor Zsigmond Gyűlölet* című regényét vizsgálja, mely magán viseli Bodor Ádám hatását más kortárs, erdélyi szerzőkkel együtt, mint például Tompa Andrea, Vida Gábor, Dragomán György. E tanulmány kulcsszavai a transzkulturalitás, a hibriditás jegyei, a másság/idegenség.

Toldi Éva *Terézia Mora Szerelmes ufók* novelláskötetének különböző kulturális háttérű szereplőin keresztül közelíti meg a kulturális transzfer és a transzlingvális tapasztalat aspektusait. A Thomka Beától kölcsönzött „hozott anyag” terminus arra vonatkozik, hogy a 21. századi migrációs folyamatokban hogyan működnek a kibocsátó és befogadó kultúrák közötti mozgások, feszültségek, traumák azokhoz kapcsolódóan, akik hazát, kultúrát váltanak. Az újdíéki szerző jelenléte e kötetben lehetővé teszi a különböző régiók dialógusát is, mely Tapodi Zsuzsa kultúrák közötti közeledést elősegítő munkásságához is szorosan kapcsolódik.

A tanulmánykötet következő része *Történetírás, toposz, kultusz* alcímet viseli, s az ide besorolt írások irodalomtörténetibb jellegűek, és általuk a párbeszédnek is nagyobb szerep jut, hiszen nemcsak a szerzők közt valósul ez meg, hanem az irodalmi művek, szövegek között is.

Ez az alfejezet szerkesztési szempontból kronológiai sorrendet is követ a 18–19. századi szövegek kapcsán született tanulmányok esetében.

Az 1736-ban Wittenbergben kiadott, magyar nyelvű *Újszövetség Torkos András* evangélikus lelkész fordítása, melyhez fia, *Torkos József* írt előszót, amelyben a hun–szkíta–magyar rokonságelméletnek próbálta a magyar kereszténység eredetét megfeleltetni. Pap Levente ezen előszót vizsgálva a 17. század végén teret hódító elmélet 18. századi továbbélésére, recepciójára igyekszik reflektálni.

Mihály Vilma-Irén és Vlaicu Lajos szerzőpáros *E. T. A. Hoffman Az ördög bájitala és Oscar Wilde Dorian Gray arcképe* című regénye kapcsán hasonlítja össze a Doppelgänger-hálók aspektusait és működését. A hasonmáspárok között több hasonlóság is jelen van, hiszen E.T.A. Hoffman műve hatott Oscar Wilde írására. A szövegek egymásra hatása, a kettőség, a hasonmáspárok több szinten is jelen vannak: a tanulmányt jegyző szerzőpáros mester és tanítványa viszonyt feltételez, s ez a kettőség az említett művek szintjén a szereplők viszonyában is felbukkan, emellett az egyik szöveg a másik szövegnek *mestere*, a német szerző pedig ilyen értelemben tanára lesz Oscar Wilde-nak.

A következő tanulmányban *Kristály Anasztázia két Petőfi-életrajzot* vizsgál, melynek szerzői Margócsy István, illetve Kerényi Ferenc. Kerényi biográfiájában a hagyományos életrajzok stílusát követi, míg Margócsy a recepcióra és a kultuszra is hangsúlyt fektet. A szerző e két életrajz bemutatásával reflektál az irodalmi kutatási módszerekre és szerepekre, s a szövegek kapcsán különböző attitűdöket azonosít a két szerző esetében.

A harmadik alfejezet címe az ünnepelt egy könyvére reflektál, melynek *Szövegek szövete* a címe, s ugyanakkor arra a szemléletmódra is rávilágít, hogy a szövegek soha nem önmagukban olvashatóak, hanem kapcsolathálóban léteznek, mintegy titkos szövetséget alkotva.

Vallasek Júlia három olyan regényt mutat be, melyek a két világháború között születtek. Tamási Áron *Czímeresek*, Ignác Rózsa *Anyanyelve magyar* és Lesznai Anna *Kezdetben volt a kert* művében a veszteség fájdalma, a trauma metaforikus megjelenített tereként funkcionál a kastély, az iskola és a kert, így ezek nem csupán a történet központi helyszínei, díszletei, hanem az otthon elvesztésének, keresésének és teremtésének a szimbolikus helyszíneivé is válnak.

Balázs Imre József Radnóti Miklós féltestvéréről, *Erdélyi Ágnesről és az ő kapcsolathálójáról* ír. Erdélyi Ágnes az 1930-as években jelentős szerepet töltött be a romániai magyar kultúrában, mint a Brassói Lapok és a Korunk társszerzője, de korai halála miatt gyűjteményes kiadásban művei csak

2020-ban jelentek meg. A szerző interkulturális és kapcsolattörténeti megközelítés módszereivel vizsgálja meg az írónőnek a két világháború közötti időszak erdélyi magyar irodalomban elfoglalt helyét, s ezzel szervesen kapcsolódik az ünnepelt szemléletmódjához, munkásságához.

Farkas Aliz írása az interdiszciplinaritás szempontjából kapcsolható Tapodi Zsuzsa munkásságához. A szerző *Szerb Antal Utas és holdvilág* című művében kutatja a freudi álomelmélet emberi pszichével kapcsolatos nézeteit. Vizsgálatában a kulturális antropológia és archeológia szempontjait is érvényesíti, ezzel is hangsúlyozva tanulmányának interdiszciplináris jellegét. Sipos Erika is ezt az interdiszciplinaritást járja körül *Freud, Kosztolányi és Heidegger* kapcsán. Arra világít rá, hogy hogyan kerülhet dialogikus viszonyba a poétika, filozófia és pszichoanalízis.

Hóza Éva a *Csáth-szövegek továbbszöhető szöveve* tanulmányát is Tapodi Zsuzsa *Szövegek szöveve* könyve ihlette. A szerző Csáth-kutatásának következtetései kimondják, hogy az író művészetéről, tudományról és oktatásról vallott nézetei interdiszciplináris, transzdiszciplináris és intermediális távlatokat nyitnak. Ugyanakkor tovább is szövi az ihlető kötetben megjelent szövegeket, utalásokat, s ezáltal megvalósul a vajdasági és magyarországi kutatások találkozás, a recepció dialógusa is.

Pupp Réka *Márai Sándor Casanovájának* elemzése az irodalom és nyelvészet szempontrendszerét is használja. A Márai-szövegek retorikája szövegnyelvészeti elemzésének középpontjában a szabad függő beszéd mint kifejezési forma áll, a belső monológira irányul, ahol a távolságot tartani igyekvő elbeszélői hangon átüt a szereplői hang.

Az irodalomtudomány témaköréhez tartozó utolsó rész a *Megszólalások a kortárs irodalomban* címet viseli.

Az első tanulmány, a Tomonicska Ingridé a *román irodalom kétezres nemzedékének kiáltványait* mutatja be, és körüljárja a nemzedék fogalmát, kérdését is. Ez az írás szervesen illeszkedik a román–magyar kultúrák közeledésének elősegítéséhez, ahhoz a hídépítő munkához, melyet Tapodi Zsuzsa kifejtett.

Bíró Annamária *Láng Zsolt Bolyai* című regényét tárgyalja, melyről megállapítja, hogy a párhuzamosságok regénye, hiszen a két sorsot bemutató mű igazából két alkotónak, egy 19. században élt matematikus és a 21. század író értelmiségi szerepköreinek sztereotípiáit járja körül.

Bence Erika *Závada Pál Hajó a ködben* című regényét elemzi, melyben a világháború és holokauszt magyarországi következményeit egy családtörténetben jeleníti meg. A vizsgálatot kettős szempontú elemzés jellemzi: egyrészt a történeti szempontú hitelesség, történeti elemeknek való megfeleltetés módszere, másrészt a szépirodalmi művek, a városi legendák, szóbeszédetek eszközeit használja.

Az otthonosság és idegenség köztes tereit kutatja Pieldner Judit *Tompa Andrea Haza* című regényében, melyet a szerző bevallása szerint maga az ünnepelt ajánlott a figyelmébe.

Az irodalmi tanulmányok Tapodi Zsuzsa közvetlen hatását bizonyítják, míg a kötet második nagy fejezetében helyet kapó nyelvészeti, néprajzi és fordítástudományi írások a közvetett hatását. Ezek a tanulmányok nem köthetők az ünnepelt kutatási területeihez, ebben az esetben az emberi és szakmai kapcsolatháló, a szerzők jelentik a kapcsolatot a szövegek között, így általuk a tudományok közötti párbeszéd is megvalósul.

A szövegek közötti kapcsolódási pontok lehetővé teszik a tanulmányok alfejezetekbe való besorolását. Az első részben levő kutatások a *nyelvtanítás és fordítás témaköreit* vizsgálják.

Tankó Enikő a *magyar ajkú ötödikesek alternatív románnyelv- és irodalomtankönyveit* elemzi, kiemelve a könyvek erősségeit és gyengeségeit, s arra próbál meg válaszolni, hogy mennyire felelnek meg a tanulók életkori sajátosságainak, s valóban alkalmasak-e a kommunikációs képesség fejlesztésére ezek az eszközök. Nagy Tünde frazeológiai megközelítésű tanulmányában a *kollokációk tanításának* szükségességéről értekezik.

A fordítástudományi írások közül Ajtay-Horváth Magda *Krúdy Gyula Boldogult úrfikoromban* angolra nyelvre lefordított regényét elemzi a fordító, John Bártki által alkalmazott módszerek vizsgálatával.

Imre Attila *politikai drámasorozatok feliratozásának* nyelvészeti, fordítási és gazdasági szempontú megközelítésével a fordítási kihívások sokféleségére és nehézségeire világít rá.

A második alfejezet *frazeológiai, névtani és helytörténeti* szövegeket tartalmaz. Lajos Katalin *Balázs Lajos Amikor az ember nincs es ezen világon. Paraszti nemi kultúra és nemi erkölcs Csíkszentdomokoson* című könyvének adatközlői szövegeit a frazeológiai eszköztárával elemzi, hangsúlyt fektetve a kinegrammák, frazeológiai egységek és a paraszti nemi élet és nemi erkölcs résztemáinak összefüggéseire. Zopus András a *17. századi csíkszentsimoni családnevek* jelentését, eredetét, írásmódját és sokszínűségét tárja fel, további lehetőséget biztosítva a névanyag kontrasztív vizsgálatára. Zsigmond Győző tanulmánya a névtani, néprajzi és helytörténeti vizsgálatokat egészíti ki a *dálnoki, tordaszentmihályi és aranyospolyáni népi helynévmagyarázatok* elemzésével, csoportosításával.

A következő alfejezet a *román nyelvű tanulmányokat* tartalmazza, mely az *Identitate, alteritate, transfer lingvistic si cultural* címet viseli. A két-nyelvűség, többnyelvűség mindig fontos volt Tapodi Zsuzsa számára, hiszen évek óta ő maga is publikál román és angol nyelven.

Irodalomtörténeti és nyelvészeti tanulmányok is helyet kaptak ebben a részben. Elena Dumitru *Bodor Ádám és Corin Braga regényeiben* vizsgálja az identitás és alteritás kapcsolatát. Gál Szilvia *Eginald Schlattner Mănușile roșii és Nicolae Streinhardt Jurnalul fericiții* műveit elemzi és hasonlítja össze, megvizsgálva azt, hogy a kommunista rendszerben milyen szerepe és túlélési technikái voltak az egyéneknek. Molnár Stefánia-Mária a *Cseres Tibor regénye alapján készült Cold Days* filmet elemzi az egyéni

és kollektív felelősség, a traumatikus emlékek a jelent is meghatározó szerepe perspektívájából. Pál Enikő fordítástudományi tanulmánya azt vizsgálja, hogy hogyan hatott Csokonai görögéből magyarra való fordítása a Koncz Jósi által fordított román szövegre, melyben a Békák és egerek harcát mutatja be Homérosz *Batrochomyomachia* című művéből. Valentin Trifescu filozófiai jellegű tanulmánnyal köszönti Tapodi Zsuzsát, Gabriela Chefneux pedig a román és vegyes tulajdonú cégek intézményi kommunikációját pragmatikai szempontokból mutatja be.

A kötet zárófejezete öt esszét tartalmaz, melyeket Bíró Béla, Egyed Emese, Thomka Beáta, Bandi Irén és Albu-Balogh Andrea írt Tapodi Zsuzsa tiszteletére.

A kötetben megjelenő tanulmányok egy része témájában kapcsolódik az ünnepelt kutatási területeihez, mások az oktató- és szervezőmunkájához köthetőek, de legtöbbüket az a kapcsolatháló keltette életre mely az ünnepelt és a szerzők között létezik. Ezen szövetség kapcsolathálózatában dialógust folytatnak egymással a szerzők, szövegek, korok, kultúrák, nyelvek, tudományterületek, műfajok, kutatási módszerek, mesterek és tanítványok. A sok téma, terület, a különböző perspektívából történő megközelítések bizonyítják azt, hogy milyen sokféleképpen lehet a tudományt művelni.

Összegzésül írásomat a bevezetésben említett idézet továbbszövéseivel zárom, megszólítva egy másik szöveget, kort, mely a leghűbben összefoglalja a Zsuzsa könyve tanulmánykötet lényegét és kapcsolódásait: *ezen könyvecske egy nemeslelkű hölgy munkálatainak köszöni eredetét, ki a különböző tudományterületek párbeszédét és oktatás ügyét körében előmozdítani fáradhatatlan iparkodott.*

Hajdó (Khell) Noémi

Contents

Anikó Polgár: Translocal and Mythical Spaces in the Poetry of Anna Hajnal	1
Krisztina Kovács: Variations of the Border in Sándor Hunyady's Prose.....	12
Enikő Molnár-Bodrogi: Nature Symbols in The Poems of Lajos Áprily and Bengt Pohjanen	22
Renáta Balázs: Identifying the Contextual Differences of Transnational Approaches in Hungarian and Finnish Literature	38
Anikó Novák: Escape as a Life Programme in the Latest Works of Iván Sándor	57
Tamás Hunor Kecskés: Identity, Trauma, Time – The Narrative Perspective in Imre Kertész's <i>Fatelessness</i>	66
Imola Bán: Anecdotal Narration and Metafiction in the Novel of Cserna-Szabó András.....	80
Éva Noémi Blázovics: Meeting the Stranger from a Child's Point of View.....	96
Melinda Szmotku: The 16 th -17 th Century Reception of the Legend of St. Agnes of Rome in Hungary	107
Emese Ingrid Nagy: The Eschatological Works of Bálint Lépes. The Use and Significance of Death Representations in the Service of Conversion	121
Katalin Sándor: Transnational Displacements in Valeska Grisebach's Film, <i>Western</i> (2017).....	133

Reviews

Emese Ingrid Nagy: Thinking about the Church in the Age of the Reformation	141
Árpád Mitruly: The "Linguistic Costume" that Dresses Up the Finnish Author Theatre Inside Out	144
Attila Molnár: On Power and Art.....	147
Szende Bereczki: Behind Visibility	148
Noémi Hajdó Khell: Networks of Alliances and Overarching Dialogues in Zsuzsa Tapodi's Festschrift	151

Cuprins

Anikó Polgár: Spațiile mitice și translocale în opera lui Anna Hajnal	1
Krisztina Kovács: Variații ale graniței în proza lui Sándor Hunyady	12
Enikő Molnár-Bodrogi: Simboluri ale naturii în poeziile lui Lajos Áprily și Bengt Pohjanen.....	22
Renáta Balázs: Identificarea diferențelor contextuale ale abordărilor transnaționale în literatura maghiară și finlandeză	38
Anikó Novák: Evadarea ca program de viață în ultimele romane ale lui Iván Sándor.....	57
Tamás Hunor Kecskés: Identitate, traumă, timp – perspectiva narativă în romanul <i>Fără destin</i> de Imre Kertész	66
Imola Bán: Anecdoticism și metaficțiune în romanul lui András Cserna-Szabó.....	80
Éva Noémi Blázovics: Întâlnirea cu străinul din perspectiva copilului.....	96
Melinda Szmuktu: Recepția legendei Sfântei Agneza în Ungaria secolelor XVI-XVII.....	107
Emese Ingrid Nagy: Reinterpretarea volumelor devoționale despre moarte și Judecata de Apoi în opera lui Bálint Lépes. Reprezentări ale morții și semnificația lor privind schimbarea atitudinii față de moarte în epoca modernă timpurie	121
Katalin Sándor: Dislocări transnaționale în filmul <i>Western</i> (2017) de Valeska Grisebach.....	133

Recenzii

Emese Ingrid Nagy: Concepte despre biserică în epoca Reformei.....	141
Árpád Mitruly: „Costumul lingvistic” care îmbracă invers teatrul de autor din Finlanda.....	144
Attila Molnár: Despre putere și artă.....	147
Szende Bereczki: În spatele vizibilității.....	148
Noémi Hajdó Khell: Țesătura alianțelor și dialoguri creatoare de punți în volumul festiv al lui Zsuzsa Tapodi	151

Tartalom

Polgár Anikó: Az otthon és a távoli égövek. Transzlokális és mitikus terek Hajnal Anna költészetében	1
Kovács Krisztina: A határ variációi Hunyady Sándor prózájában.....	12
Molnár-Bodrogi Enikő: Természeti szimbólumok Áprily Lajos és Bengt Pohjanen verseiben.....	22
Balázs Renáta: A transznacionális megközelítések kontextuális különbségei a finn és a magyar irodalomban.....	38
Novák Anikó: A menekülés mint életprogram Sándor Iván újabb műveiben.....	57
Kecskés Tamás Hunor: Identitás, trauma, idő – az elbeszélői perspektíva Kertész Imre <i>Sorstalanság</i> című regényében.....	66
Bán Imola: „Ha törpékről van szó, én nem ismerek tréfát.” Anekdotikusság és metafikció Cserna-Szabó András: <i>Az abbé a fejével játszik</i> című regényében	80
Blázovics Éva Noémi: Az idegennel való találkozás gyermeki perspektívából. Dragomán György <i>Alagút</i> és Lázár Ervin <i>A tolvaj</i> című műveinek komparatív elemzése	96
Szmutku Melinda: Szent Ágnes legendájának magyarországi recepciója a 16–17. században.....	107
Nagy Emese Ingrid: Lépes Bálint haláltükre. Halálreprezentációk feltöltése a megtérés szolgálatában	121
Sándor Katalin: Transznacionális elmozdulások Valeska Grisebach <i>Western</i> (2017) című filmjében.....	133

Szemle

Nagy Emese Ingrid: Egyházzól való gondolkodás a reformáció idején	141
Mitruy Árpád: Az a „nyelvi kosztüm”, ami a kortárs finn szerzői színházat fordítva öltözteti	144
Molnár Attila: Hatalomról és művészetről.....	147
Bereczki Szende: A láthatóság mögött.....	148
Hajdó Khell Noémi: Szövet(ség)ek hálózata és hídépítő dialógusok Tapodi Zsuzsa köszöntőkötetében.....	151

ISSN 1453-0961

9 771453 096100